

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני כ' בחשוון תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוטה - ז

1. **משנה - מוליכה הבעל לבי"ד שבאותו מקום, ומוסרין לו שני ת"ח, שמא יבא עליה בדרך לירושלים. לאלו פסקי רב רצו להביא ראייה ממשנתנו?**
 - א. **משמע שיש שלשה יחד איתו,** ראייה לרב הסובר שרק בעיר אשה מותרת להתייחד עם שנים, אבל בדרך צריך שלשה, שמא אחד יצטרך לנקביו. ונדחה - דווקא כאן צריך שנים, כדי שאם יבא עליה יעידו.
 - ב. **מכך שצריך תלמידי חכמים** ראייה לרב שפסק שמותרת להתייחד עם שנים כשרים, אבל עם פרוצים אפילו עם עשרה אסורה, וכפי שהיה מעשה.
 - ונדחה - מה שצריך תלמידי חכמים כיון שהם יודעים להתרות בבעל שאם יבא עליה המים לא יבדקו.

2. **רבי יהודה במשנתנו חולק וסובר שבעלה לבדו נאמן שלא יבא עלי. מה טעמו?**
 - א. **ברייטא א' -** אם נדה שהיא בכרת - בעלה נאמן עליה, סוטה שהיא בלאו - כל שכן. אמנם לרבנן היא הנותנת, רק נדה כיון שהיא בכרת חמורה לו.
 - ב. **ברייטא ב' המביאה שלש שיטות:**
 - א. **ת"ק -** 'הביא האיש את אשתו' - מן התורה האיש מביא את אשתו, אבל אמרו חכמים: מוסרין לו שני ת"ח, שמא יבא עליה בדרך.
 - ב. **רבי יוסי -** בעלה נאמן, קל וחומר מנדה שהיא בכרת.
 - אמרו לו: דווקא בנדה נאמן כיון שיש לה היתר, אבל בסוטה אפשר שתמצא טמאה. ואומר: מים גנובים ימתקו.
 - ג. **ר' יהודה -** 'והביא האיש את אשתו', מביאה לבדו ונאמן. ומה שהוצרך לפסוק כיון שפרכו לעיל את הק"ו.

3. **משנה - מעלין אותה לבי"ד הגדול שבירושלים. כיצד הסדר שעושים שם?**

מאיימין עליה כדרך שמאיימין על עדי נפשות, ואומרים לה: בתי, הרבה יין עושה, הרבה שחוק עושה, הרבה ילדות עושה, הרבה שכנים הרעים עושים, עשי לשמו הגדול שנכתב בקדושה שלא ימחה על המים, ואומר לפני דברים שאינם ראויים לשומעין ואף לא בית אביה.

אם אמרה טמאה אני, כותבת שובר על כתובתה ויוצאת. [אין להוכיח מכאן דין ואם אמרה טהורה אני, מעלין אותה לשער המזרח שעל פתח שער נקנור, ששם משקין את הסוטות ומטהרין יולדות, ומטהרין מצורעין, וכהן אוחד בבגדיה, אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו, עד שהוא מגלה את לבה וסותר את שערה.

רבי יהודה חולק: אם היה לבה נאה לא היה מגלהו, ואם היה שערה נאה לא היה סותר.

היתה מתכסה בלבנים, מכסה בשחורים. היה עליה כלי זהב וקטליאות נזמים וטבעות, מעבירין ממנה כדי לנוולה. ואח"כ מביא חבל מצרי וקושרו למעלה מדדיה. וכל הרוצה לראות בא לראות, חוץ מעבדיה ושפחותיה, מפני שלבה גס בהן ושמה לא תודה. וכל הנשים מותרות לראותה, המקור שצריך להעלותה לבי"ד הגדול - גזירה שווה מזקן ממרא שצריך 71, לסוטה: 'ועשה לה הכהן את כל התורה' - 'על פי התורה אשר יורוך'.

4. **שנינו בברייטא - כדרך שמאיימין עליה שלא תשתה כך מאיימין עליה שתשתה, ובגמרא העמידו זאת לאחר שכבר נמחק השם. מה אומרים לה?**

בתי, אם ברור לך הדבר שטהורה את, עמדי על בורייך ושתי, לפי שאין מים המרים דומין אלא לסם יבש שמונח על בשר חי, אם יש שם מכה מחלחל ויורד, אין שם מכה אינו מועיל כלום.

5. **שנינו שאומר לפני 'דברים' מה הם?**

דברי הגדה ומעשים מהתורה - כגון: אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם. יהודה הודה ולא בוש 'צדקה ממני', סופו שנחל חיי העולם הבא, וכן ראובן, ואף זכו לשכר בעולם הזה - 'להם לבדם נתנה הארץ' יהודה למלכות וראובן נטל חלקו בארץ תחילה בעבר הירדן.

המקור שראובן הודה - ר' יוחנן: 'יחי ראובן ואל ימות וזאת ליהודה' כל אותן שנים שהיו ישראל במדבר, היו עצמותיו של יהודה מגולגלין בארון, מפני שנידה את עצמו בערבונו של בנימין עד שעמד משה ובקש עליו רחמים, אמר לפניו: רבש"ע, מי גרם לראובן שהודה? יהודה, וזאת ליהודה? מיד שמע ה' קול יהודה, ונכנסו עצמותיו לחיבורם, ועדין לא הכניסוהו למתיבתא דרקיעא, אמר 'ואל עמו תביאנו', אך עדין לא ידע לישא וליתן עמם, אמר 'ידיו רב לו', ועדין לא היתה סלקא ליה שמעתא אליבא דהילכתא, ביקש 'ועזר מצריו תהיה'.

עוד ביארו - יהודה הודה כדי שלא תשרף תמר, ראובן הודה כדי שלא יחשדו באחיו.

6. **שנינו: כותבת שובר. מדוע אין להוכיח מכאן ש'כותבין שובר' - היינו שכשמלוה איבד שטר חוב אין הלוה יכול להשמט מלפרוע?**

אביי - יש לגרוס מקרעת כתובתה. **דחה רבא:** הרי להדיא שנינו 'שוברת' אלא אמר רבא: מדובר כאן במקום שאין כותבין כתובה.